

Z posudku toho bylo by možno vyvoditi, že nejsou »modely« v pravém slova smyslu variace, které sice byly zhotoveny s úmyslem, aby byly kopírovány, ale proto, že se k účelu tomu nehodily, nebo z jiných důvodů kopírovány nebyly. Z výpovědi svědka Zikmunda P. by plynulo, že vedlejší intervenientka zhotovuje v a r i a c e, které se přizpůsobují módním novinkám ve velkých evropských městech, které výhradně razí cestu módě.

Je-li však podle posudku pro o d b o r n í k a mimo pochybnost, že klobouk, který se prodává v drobném prodeji za 19 Kč, nemůže býti modelem, poněvadž jako spodní cenovou mez lze počítati u modelu 75 Kč, pak ovšem klobouky toho druhu, zvláště pošpiněné, nemohly býti prodávány jako modely, nýbrž jako k o l e k č n í resp. p a r t i o v é.

Měl-li soud, hledě ke způsobu výroby takových klobouků u vedlejší intervenientky, pochybnosti, zda posudek všestranně vystihuje i konkrétní případ, bylo jeho povinností, aby znalecký důkaz doplnil.

Ad 2. Otázku, jak zákaznictvo reaguje na takovou reklamu, řešil soud na základě obecně známé skutečnosti, aniž strany na ni při pojednávání upozornil, jak mu to ukládá odst. 2 § 267 Osp. Mimo to jeho tvrzení, že zákaznictvo přikládá inkriminované reklamě jen ten smysl, za 19 Kč může u žalované firmy koupiti moderní klobouček, aniž by kladlo vysoké požadavky ohledně jakosti materiálu a aniž by dbalo toho, zda klobouček ohledně myšlenkové komposice jest jedinečný, je v rozporu s citovaným posudkem, podle kterého sice široké vrstvy obyvatelstva sotva zcela jasně rozlišují mezi klobouky modelovými a jinými, ale přece jen rozumí pod výrazem »modelové klobouky« obyčejně výrobek nového rázu a z v l á š t ě h o d n o t n ý.

Odvolací soud porušením formálního práva opominul odůvodniti, proč nepřihlížel k tomuto posudku.

Potom je ovšem vadný závěr, že tyto údaje nebyly způsobilé zjednatí žalovanému přednost na újmu jiných soutěžitelů.

Ostatně i v této otázce rozhodují fakta, která jsou s to vyvrátiti všeobecné úvahy. V tomto směru nabídly žalobkyně již v žalobě důkazy o okolnosti, že po uveřejnění reklamy, které se stalo právě v předvánoční sezoně, obecnostvo hrnulo se do obchodu žalovaného a žalobkyním zůstalo zboží úplně ležeti na skladě.

Bez zřetele na tento přednes nemohl odvolací soud správně dojíti k závěru, že žalovaný nezjednal si touto reklamou přednost při soutěži.

Pro označení vady nehodí se napadený rozsudek k tomu, aby mohl býti dovolacím soudem věcně přezkoumán.

Proto bylo třeba na dovolací žádost, která oprávněně vady tyto vytýká, rozsudek rozvázati podle § 543 Osp.

Čís. 16447.

Je zmätočnosťou podľa § 41, lit. g) zák. č. 100/1931 Sb. z. a n., keď poručenský súd vo veci umiestenia manželského dieťaťa rozhodol bez vypočutia rodičov dieťaťa.

(Rozh. z 26. októbra 1937, R III 574/37.)

Poručenský súd po rozlúčení manželstva rozhodol o umiestení nezl. manželského dieťaťa na návrh otca tak, že dieťa odovzdal — až do ďalšieho opatrenia súdu — do výchovy a výživy otca.

O d v o l a c í s ú d usnesenie súdu prvej stolice potvrdil.

N e j v y š š í s ú d na rekurz matky zrušil z úradnej moci usnesenia oboch nižších súdov a uložil súdu prvej stolice, aby po doplnení pokračovania znova rozhodol.

D ô v o d y:

Nižšie súdy učinily rekurentkou namietané opatrenie zrejme v rámci § 96 manž. zák. V tomto pokračovaní bolo treba pred rozhodnutím vypočítať rodičov nezletilého dieťaťa, a to jednak ako účastníkov a jednak ako najbližších jeho príbuzných. Nižšie súdy však ani matku ani otca nevypočuly, čím porušili zásadu o potrebe vypočítať účastníkov a zapríčinili zmätočnosť podľa lit. g) § 41 zák. č. 100/1931 Sb. z. a n. Tohoto dôvodu zmätočnosti musel najvyšší súd dbať v smysle odst. 3 § 46 a odst. 4 § 41 cit. zák. z moci úradnej a tomu primerane urobiť opatrenie, ako je vo výrokovej časti tohoto usnesenia uvedené.

Čís. 16448.

Keď v základnom spore, vzniklom z pracovného pomeru a započatom ešte pred účinnosťou zák. č. 251/1934 Sb. z. a n., pokračoval okresný súd podľa § 42 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. a odvolací súd rozhodol o ňom v senáte složenom podľa predpisov platných na vybavenie odvolania pred riadnymi súdmi, rozhoduje odvolací súd ako prvý súd obnoveného sporu o žalobe, podanej u neho, bez prísediacich.

(Rozh. z 27. októbra 1937, Rv IV 250/37.)

Základný spor, vzniklý z pracovného pomeru, byl započatý — ešte pred účinnosťou zák. č. 251/1934 Sb. z. a n. — pred okresným súdom, príslušným podľa § 42 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. Spor bol pravoplatne rozhodnutý rozsudkom Najvyššieho súdu dňa 3. decembra 1935. Žalobník podal žalobu o obnovu sporu u odvolacieho súdu, ktorý ako súd prvej stolice obnoveného sporu rozhodol v senáte bez prísediacich.

V dovolacej žiadosti bolo po formálnej stránke vytýkané, že odvolací súd mal rozhodnúť v senáte, složenom z troch sudcov a dvoch prísediacich.

N a j v y š š í s ú d výtku dovolacej žiadosti, že odvolací súd mal rozhodnúť v senáte, složenom z troch sudcov a dvoch prísediacich, neuznal za opodstatnenú, a to z týchto

d ô v o d o v:

Základný spor bol započatý pred okresným súdom ešte pred účinnosťou zák. č. 251/1934 Sb. z. a n., v dôsledku čoho — so zreteľom na ustanovenie § 42 zák. č. 131/1931 Sb. z. a n. — o odvolaní proti